

حقیقت انقلاب ثور

ارگان کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

د شنبه ۳۰ جدی

۱۳۵۹
DEC. 25, 1980

شماره ۹۰

سال تأسیس ۱۳۵۹

استقبال پرشور از بیانیه رفیق کشتند در هاوانا

رفیق سلطان علی کشتند عضو بیرونی
سیاسی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک
خلق افغانستان، معاون شورای انقلابی
و معاون صدراعظم جمهوری دموکراتیک
افغانستان که در راس یک هیأت حزبی
برای شرکت در دومین کنفرانس حزب
کمیونسټ کوبا به انکوشور رفته است
روز ۲۹ دوس در جلسه عمومی این کنفرانس
بیانیه مفصلی ایراد نمود که مورد
استقبال گرم شاعران کنفرانس قرار گرفت.

رفیق سلطان علی کشتند و هیأت
همراهانش روز بیست و پنجم دوس
وارد هاوانا شده در میدان هوایی آن
شهر از طرف معاون صدراعظم و سایر
شخصیت های حزبی کوبا به یاری
مردود.

در هیأت افغانی رفیق محمود بریالی
عضو کمیته مرکزی، و مسوول شعبه
روابط بین المللی کمیته مرکزی و مدیر
مسوول روزنامه حقیقت انقلاب نور
ارگان کمیته مرکزی حزب دموکراتیک
خلق افغانستان نیز عضویت دارد.

ماد دیگر در جبهه دفاع از انقلاب و مردم قرار داریم

خوانندگان عزیز ما اطلاع دارند که چند روز قبل عده رو حانیون و مو سفیدان شرافتمند ولایت با میان به
نماینده گی از باشندگان محترم آن ولایت جهت ابراز پشتیبانی از انقلاب بخصوص مر حله نوین تکاملی آن و
همکاری با دولت انقلابی شان به کابل آمده اند که طی دیدار با رفیق ببرک کارمل منشی عمومی کمیته مرکزی
حزب دموکراتیک خلق افغانستان، رئیس شورای انقلابی و صدر اعظم ج. د. ا. آمادگی عام و تام خود را در
تحقق بخشیدن این آرمان مقدس و پاک انسانی بسا صدور قطع نامه یی با صراحت اظهار داشتند.
خبر نگار حقیقت انقلاب با توفیق چند از فرستادگان مردم شریف و عذاب دیده ولایت با میان
بعمل آورده که اینک فشرده آنرا از نظر می گذاریم.

در آغاز صحبت حاجی
سلطان علی باشنده قریه
دکانی که مصروفیت دهقان
دارد بخیر نگاه حقیقت انقلاب
از علت مسافرت و آمدن
بکابل را تشریح نمود و
بامیان در زمان سلطه حفیظ الله
امین نا امین فکر نمی کنم
رقت بار مردم بی دفاع ولایت

در سایه دست اورد های انقلابی مرد همایان اولین یاد تاریخ کشور سیاست واقعی برابری بین همه ملیت های
برادر کشور در پیش گرفته شد.

ردیک دروغ

جوانان رزمه ما از میهن خویش دفاع میکنند

هر روز تعداد بیشتری از جوانان
و کمونیست های جوی حزب دموکراتیک
خلق افغانستان با احساس عالی
و طبعی و با ایمان قاطع عزم سنگ
نبرد علیه اشغال و جنایت پیشه و
مزدوران دشمنان خاک و مردم میباشند
به سلسله این عزیمت های داوطلبانه
روز اول جدی عده زیادی از جوانان
از کابل عزم یکی از مناطق کشور شدند
و هم تعداد کثیری از فعالین حزبی
ولایت فاریاب اخیراً به صورت داوطلبانه
در کنار برادران قوای مسلح و خاندونی
شان رهسپار یکی از مناطق آن ولایت
گردیدند تا در برابر قاتلان کودکان،
زنان، پیران و جوانان کشور در برابر
باجگران، غارتگران و نوکران امپریالیزم
و نوکریان بر زمین واز خاک مقدس
خویش دفاع کنند.

قرار یک خبر دیگر یک تعداد از
فعالین حزبی و اعضای اتحادیه های
صنفی ولایت بلخ که چندی قبل به
صورت داوطلبانه در پهلوی قوای مسلح
و خاندونی برای از بین بردن اشغال
عازم یکی از نقاط آن ولایت گردیده بودند
اخیراً به از سرگیری آخرین بقایای
عناصر ضد انقلاب پیرومندان به مبارز
شریف مراجعت کردند.

آژانس های خبر رسانی غرب این
یاسدران منافع امپریالیزم در راس
امپریالیزم امریکا یکبار دیگر با پیش
دروغ های خود ساخته ادعا کرده اند که
گویا عساکر کیوبایی و بلغاریایی در
افغانستان علیه عناصر ضد انقلاب
می جنگند.

برید جنرال رفیق محمد رفیع وزیر
دفاع ملی جمهوری دموکراتیک افغان
نستان طی مصاحبه یی با خبرنگار
آژانس باختر این خبر تحریف آمیز
و دروغین را که خبر رسانی های غرب
از قول یکی از اجیران فروخته شده به
امپریالیزم نشر کرده چنانچه نمود.

برید جنرال رفیق محمد رفیع گفت
دستگاه های دروغ پراکنی غرب باین
عملیات می خواهند منافع از دست رفته
شان را که با پیروزی انقلاب نور از دست
داده اند باز یابند.

رفیق رفیع افزود به همه معلوم است که
به جز از قطعات معدود نظامی اتحاد
شوروی که بر مبنای معاهده دوستی،
حسن همجواری و همکاری بین جمهوری
دموکراتیک افغانستان و اتحاد شوروی
و مطابق منشور ملل متحد که
برای دفع تجاوز خارجی بنابه تقاضای
حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان
(ص ۲)

هموطنان ما به آغوش میهن باز میگردند

نور از طریق بنادر تورخم و اسلام قلعه
به خاک مقدس شان مراجعت کردند.
بر اساس گزارشات و مآخذی قوی است
حدی نوود هشت خانواده سه صد پانزده نفر
از این هموطنان زخم خورده ما از طریق
بنادر تورخم و ششده و هجده نفر دیگر از
طریق بنادر اسلام قلعه به وطن بازگشته
اند.

همچنان یکصد و پنجاه فامیلیک در
انظر نظم و استبداد حفیظ الله امین خاچین
و بناده غارتگری مجبور به ترک وطن

اخبار خارجی: واقیعت ها، حوادث

پیروزی بزرگ محصلان دموکرات و مرقی پاکستان

در انتخابات اتحادیه های محصلین
پاکستان سازمانهای دموکراتیک و
مترقی بر ضد رژیم نظامی ضیاء الحق
به پیروزی چشمگیری نایل آمده اند.
خبرهای واصله از پاکستان حاکیست
که از جمله نه یونگی درواولندی
و اسلام آباد در هشت یو هشتی
انتخابات به نفع سازمانهای مترقی و
دموکراتیک به نام های پیپلز ستودنتس
فیدریشن و لیبرال ستودنتس فیدریشن
انجام میده است و سازمان ارتجاعی
را به نام محصلین جمعیت اسلامی که
از جانب رژیم نظامی پاکستان تحت
حمایت قرار دارد با شکست ننگینی
مواجه ساخته اند.

خبرهای واصله میسراند که
توام با اعلام نتایج انتخابات اتحادیه
های محصلین هزاران تن از محصلین
با استفاده از موترهای لاری و بس
در جاده های اسلام آباد درواولندی
مارشی را برای اناناختن و محصلین
پیپلز بر ضد رژیم نظامی ضیاء الحق
شمار میدادند.

این شهر ها را بر ضد رژیم نظامی
پاکستان گرفته نتوانستند.
در اینجا این مطلب قابل توجه است
که توام با اعلان نتایج این انتخابات
موسسات تعلیمی به نام رخصتی
زمستانی مسنود ساخته شده اند
زیرا رژیم نظامی پاکستان از مسنود
تا آرامی های تازه محصلین به هراس
افزوده است.

شماره های رسیده حاکی از آنست
که استقبال و پشتیبانی مردم از مسنودات
چهارمین بلنوم کمیته مرکزی حزب
دموکراتیک خلق افغانستان و تالیف
سفر ارزشمند هیات عالیترتبه از
دولتی جمهوری دموکراتیک افغانستان
تحت ریاست رفیق ببرک کارمل منشی
قومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک
خلق افغانستان رئیس شورای انقلابی
و صدراعظم به کشور دوست و برادرها
اتحاد شوروی و سمت بیشتری اختیار
میکند، چنانچه طی چند روز اخیر
مجاهلی بدین مناسبت دوشن لیس
پسران ولسوالی چکنی ولایت بکتیا،
دوسه عالی تربیه معلم ولایت
ننگرهار، مراکز ولسوالی های انجیل
و پشتون زرغون ولایت هرات، شیر
میمنه مرکز ولایت فاریاب، ولسوالی
قلعه نال ولایت کندهار و مراکز آن ولایت
از راه مرکزی اصفانیه کمیته دولتی
پلانگذاری، در سالون ولایت، آمريت
اصلاحات ارضی و قوماندانی خاندونی
ولایت غزنی و در مرکز ولسوالی جوگی
ولایت کنر بر گزار گردید.

اشترک کنندگان این محافل پشتیبانی
عام و نام شانرا از مسنوبه های بلنوم
خام و سفر تاریخی هیات عالیترتبه
کشور ما به اتحاد شوروی طی بیانیه
ها، شعارها و قطعه ها اعلام کردند.

بازگشت پیروزمندان از کرکر

شده بود و اعمار مجدد آن سه ماه را
دور می گرفت، طی یکماه انجام دادند.
همچنان آنها در تئوری ذهنیت کارگران
و تأمین امنیت آنها از خود فاصله
خستگی ناپذیر نشان دادند.

به استقبال بازگشت پیروزمندان
و افتخار آمیز این گروه پیروزی مطلق
از طرف سازمان دموکراتیک جوانان
افغانستان در ادیتوریم لیس اما نی
ترتیب یافته بود.

خبرهای حزبی

خبرهای رسیده حاکی از آنست
که استقبال و پشتیبانی مردم از مسنودات
چهارمین بلنوم کمیته مرکزی حزب
دموکراتیک خلق افغانستان و تالیف
سفر ارزشمند هیات عالیترتبه از
دولتی جمهوری دموکراتیک افغانستان
تحت ریاست رفیق ببرک کارمل منشی
قومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک
خلق افغانستان رئیس شورای انقلابی
و صدراعظم به کشور دوست و برادرها
اتحاد شوروی و سمت بیشتری اختیار
میکند، چنانچه طی چند روز اخیر
مجاهلی بدین مناسبت دوشن لیس
پسران ولسوالی چکنی ولایت بکتیا،
دوسه عالی تربیه معلم ولایت
ننگرهار، مراکز ولسوالی های انجیل
و پشتون زرغون ولایت هرات، شیر
میمنه مرکز ولایت فاریاب، ولسوالی
قلعه نال ولایت کندهار و مراکز آن ولایت
از راه مرکزی اصفانیه کمیته دولتی
پلانگذاری، در سالون ولایت، آمريت
اصلاحات ارضی و قوماندانی خاندونی
ولایت غزنی و در مرکز ولسوالی جوگی
ولایت کنر بر گزار گردید.

اشترک کنندگان این محافل پشتیبانی
عام و نام شانرا از مسنوبه های بلنوم
خام و سفر تاریخی هیات عالیترتبه
کشور ما به اتحاد شوروی طی بیانیه
ها، شعارها و قطعه ها اعلام کردند.

از واژ گونی بانداهین خون
شام و امینی های ددمنش که
اربخ داغ لعنت و نفرین مرد م
را بر جبینشان جاودانه کوبیده
ست ، یکسال میگذرد . خاطره
های اولین روز های بعد از قیام
ششم جدی را ورق میزنیم
نصه دلها را میشتویم ، دلهای
که چون صحرای سوزان در
بعرض گرمای بی عدالتی ها
تر از گرفتند و سو خند .

این خاطره ها اسناد محکم -
میت قاطع بر علیه آد مکشان
بیرحم و سیاه روی دوره امین
ند .

بیوه رفیق شمیم هدایت
گفته بود : ده روز از تولد
دختر کم تیر شده بود ، یگروز
برف آلود و طوفانی - بود
برف با شدت بسرو روی ما
فرود می آمد خنک تا مغز
استخوان نفوذ میکند مارا از
خانی ما کشیدن وقتی که به
آنها گفتم ما با این اطفال قد
و نیم قد کجا برویم ؟ در جوابش
بدانمایی از بی اعتنائی گفته
بودند مرستون برین .

در دهلیز احصائیه مرکزی
زنی که اشک هایش را با
نوک چادر پاک میکرد گفته بود :
« ظالما بچیمه بندی کد ن ،
آورده بیگناه بوردن ، هیچ نکرده
بود ، عبدالله جوانی بود ، یک
بچی آرام وآل و صالح ، بچی
نو داماتم بوردن » و بعد در
حالی که هر دو دست را بهم
میزد گفته بود : « برش زن
گرفتم ، قرضدار شدم ، هنوز
یکماه از طوبیش تیر نشده بود
که سر به نیستش کنن » .

زن دیگری در سرو یس
میرویس میدان گفته بود : « شویم
چون فروش بود آورده کت پیسش
بردن و ختی که پیش امین
عرضه کنیم برش زاری وعذر

در زمینه هنر و ادبیات

نویسنده

از پشت

از نویسندگان پرسیدند که چرا در کارهایش پیوسته فقط از فقر و بی‌نوا می‌گوید و همواره به بررسی و بیان تأثیر فقر و بینوایی بر روی آدمها می‌پردازد و چرا هرگز نتواند ویرامید بخش‌ترو دل انگیزترین از زندگانی انسان ترسیم نمی‌کند و نویسنده در جواب این حکایت را نقل کرد:

به بالین مردی که مدت‌ها احساس کسالت میکرد و اکنون با تمام نشانه‌های یک بیماری سخت در بستر افتاده بود، پزشکی آوردند که در مدتی کوتاه توانست بیماری‌ریستان مضطربش را آرام کند و همگی را از امید به شفا و زودرس‌شماره ازد و پزشک حتی نامی هم برای بیماری ذکر کرد و گفت که موردی کم و بیش ساده و گذراست و دستورات دقیقی هم داد و داروهای مختلفی هم تجویز کرد و نیز هر روز چند بار زحمت راه را بخود هموار میکرد و به بالین بیماری آمد تا از حالش جویا شود و بدین ترتیب در آن خانه کم کم بصورت مهمانی درآمد که قدم روی چشم‌های بیمه‌سار می‌گذاشت.

اما کسالت بیمار شدت یافت و هر روز آتش تب چنان جان‌ش را سوزاند و تبش را تکیه کرد که دیگر یارای تکان دادن دستهایش را هم نداشت و ولی پزشک همچنان از آفتاب گرم و نیروبخش تابستان سخن می‌راند، از لطف سفر حکایت میکرد و از روزی که بیمار شفا یافته و از بستر برخاسته زندگانی شیرینی خواهد داشت روزی از همین روزها یکی از دوستان بدین خانواده که خود پزشکی بلند آوازه بود به شهر آنان آمد و تا چشمش به بیمار افتاد از ترس به لرزه درآمد زیرا دانست که دوست بیمارش زنده نخواهد ماند و وی بیمار را مدتی دراز به دقت معاینه کرد و نگرانی و دل‌لرزه‌اش را از کسان او پنهان نداشت، هر چند که خود گفت هنوز نمیتواند علت اصلی بیماری را نام ببرد و دو روز بعد که بیمار سرانجام چشم از جهان فرو بست، مادر نویسنده در دوست قدیمی کرد و پرسید: ((آیا واقعا امید به نجات فرزندم نبود؟ من شنیده بودم این بیماری که پزشک نامش را برد خیلی به ندرت به هلاک بیماری می‌انجامد.))

دوست خانواده لحظه‌ای به فکر فرو رفت و آنگاه به سخن درآمد: ((نه، واقعا امید به نجاتش نبود)) اما دم در خانه به برادر بیمار که جوان ترین فرزند خانواده بود گفت: ((اگر برادر شمار به دست یک جراح سپرده بودند، زنده می‌ماند این نظر شخصی من است که به شما میگویم، میدانید ما در تان پیراسته و دانستن حقیقت دیگر دردی از او و نا می‌کنند و اکنون بیش از هر چیز نیازمند تسلی و دلگرمی است، اما شما جوان هستید و حقیقت به کارتان می‌آید.))

مرد جوان پرسید: ((پس چرا پزشکی که به بالینش آوردم همان اول او را بدست یک جراح تسپرد؟ چرا فقط از همه بود و سلامتی برادرم دم می‌زد و چرا این فایده آنهمه پول برای خریداری داروهای گران قیمت به درد آمد و آنهمه دستورات دقیق برای چه بود؟))

پزشک در جواب گفت: ((دوست جوان من، داروی گران بها و تجویز دقیق همیشه نمیتواند چاره ساز باشد آنچه از یک پزشک باید انتظار داشت اینست که علت بیماری را درست تشخیص دهد و برای شفا بیمار اول باید مرض را تشخیص داد و برای تشخیص صحیح بیماری دانش ژرف پزشکی به تنهایی کافی نیست.

پزشک باید که به درمان بیماری علاقمند باشد و اینکه کسی پزشک باشد کافی نیست، باید کاری‌آزاد سستی ساخته باشد و بتواند کمک کند و آن پزشک قبل از شناخت علت بیماری از بهبودی و شفا حرف می‌زد و اما من آنقدر از مرض خواهم گفت و و تنها از مرض تا روزی که به علت واقعی بیماری پی ببرم، وسیله درمان را پیدا کنم و بتوانم آنرا به نحوی مؤثر در مبارزه با بیماری به کار بدم و نخستین نشانه‌های بهبودی پدیدار شود، آنوقت شاید من هم دهان باز کنم و از بهبود درمان حرف بزنم.))

نویسنده به اینجا که رسید گفت: ((حکایت از این قرار بود یا چیزی شبیه آن.))

و آنگاه حرفش را بهیچ وجه قطع نکرد.

پس از استوایی مود با نه و گوناگون، شگفت زده از نویسندگان پرسیدند:

((اما تو که پزشک نیستی.))

او در پاسخ گفت:

((نه، ولی نویسنده که هستم.))

— بلی! بلی! دوستی، رفعت بیگ؟ سلام، دوستم، کجا هستی؟ چندین روز است که دیده نمی‌شوی!

— این توانستی کامل بیگ عزیز، آه، کامل بیگ...

— آخر من و ار خطا شد که در صیافت حاکم ندیدم.

در شب نشینی‌های خود مان هم جای خالیست و بی تو بازی کردن رونق ندارد.

تندرستی استی؟

— بهتر است که از سلامت من نپرسی.

— چرا، چه شده؟

— مریضم، مریضی!

— وخ، وخ، بخداوند صحت عاجل عطا کند.

جانم! تو هر پیرایشی ساختی، چه مریضی داری؟

— پت کشیده ام.

— چی؟

— پت!

— پت؟

— تنم میخارد، فهمیدی؟

اف تحمل ناپذیر است!

— بلی؟، وخ، وخ!

کدام جای بدنت؟

— جایی نیست که خارش نداشته باشد!

— الله! الله! وای من مریض پت نامیده می‌شود؟

— هان، همینطور دیگر ها می‌گویند.

— از چه به جانت آمده، نمیدانی؟

— عظم قد نمیدهد، شب کوفته فیل مرغ در خانه پخته بودند که به دهن می‌گذاشتی آب می‌شد، مزه دار بود که نپرس، سه دانه خوردم.

چه فکر میکنی، از سبب آن که نخواهد بود؟

— چه میگوئی! اگر از سه کوفته فیل مرغ آدم مریض میشد حالا تو تن من هم پت کشیده بودم.

من فیل مرغ بستره را نوش جان میکنم! چرت هم نمیزنم!

— خارش نمیگویی؟

— نی.

— مگر من پیش از کوفته فیل مرغ قورمه خورده بودم؟

— قورمه، چه؟

— جگر.

— قورمه، جگر؟ کجا دیده شده که قورمه جگر خارش بیاورد؟

شاید چیز دیگری هم خورده باشی!

— چیزی خورده ام، راستی، ببین چه میگویم، بیخی یادم رفته بود برای اشتها اول سالاد بادرنگ خورده بودم که سیرزه بودند.

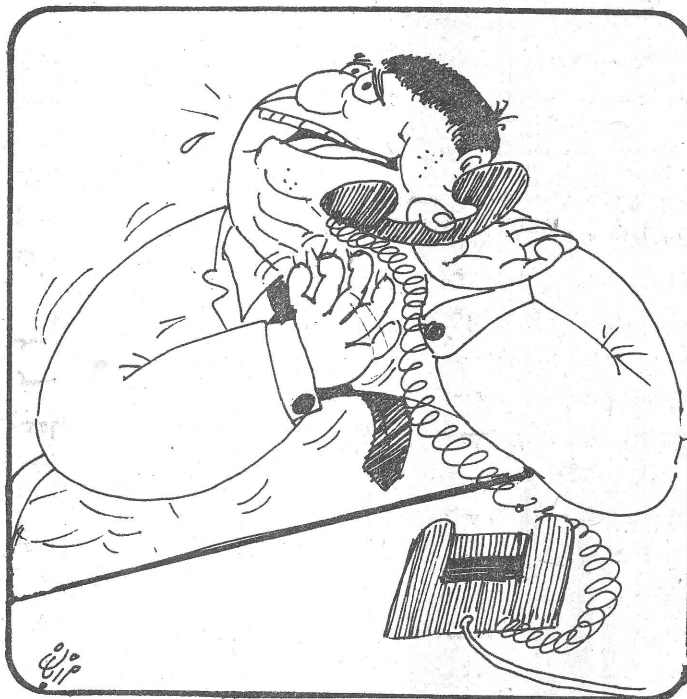
— نی جانم، سیرخواه آواراست، خارش آور نیست!

— کدام خواب؟ خارش مگر چشم پیشتر کرد نمیکند ارد؟

خدا چنین مصیبتی را نصیب کس نکند و اما حلاوه هم خورده ام!

چرا تن رفعت بیگ میخارد

تازه ترین نوشته عزیز نسیم، ترجمه کلال

— شاید غلط کرده باشند، مگر خارش تنم هست.

— هر خارش که پت نیست.

— خیر، مراچه شده است؟

— کدام چیز دیگر شاید باشد!

— آوه، دیگه یادم آمد، پیش از خواب چند تا بادام شور هم که کردم.

— ازان لعنتی‌ها که نخواهد بود؟

— گفتم من هم من هم آخر خوش دارم پیش از خواب پسته و بادام بجوم.

— بدنت را خارش نمیگیرد؟

— نی، نی بابا!

خسته باب قوت را زیاد میکند!

— مرا که از شیر تسمه نخواهد گرفته باشد؟

— پیش از خواب هر شب یک گیلان شیر می‌نوشم و آن شب دو گیلان نوشیدم.

— رفعت بیگ، شیر تندرستی است، هر چه بنوشی خارش پیدا نمی‌شود.

— من عادت دارم که هر صبح دو تا تخم تازه را در شیر مخلوط کرده بنوشم.

شاید او آن پیدا شده باشد!

— اگر ازان باشد پسر از سی سال به این سو باید بدن من میخارید.

— من، راستی همان شب که فردایش مریض شدم، خوابار با سکه و بنیوس سوید نمی‌خورده بودم.

نمیدانم چه مقدار، اما زیاد بود، زیاد.

از ازان باشد؟

— هر قدر خورده باشی از خاویار مریض پیدا نمی‌شود.

— شاید نشود.

این پت از کجا شده؟

— خوبتر فکر کن، به یاد بیاور، دیگر چه نوش جان کردی؟

— دیگر، دیگر!! به یاد نمی‌آید که دیشب دیگر چه خوردم آخر در باره آنچه در دوام هفته خورده ام که حرفی نباید

— لذیذ بود، نه که؟

— لذیذ که بود مگر تمام بدنم سوزنک می‌زد.

— جانم، به حلاوه چه؟ حلوا را بیجا ملامت مکن!

دیشب من دیشقا بش را خالی کردم و هیچ نشد!

— پت چیز دیگری است.

— خوب؟

— چه دیگر، در نان شب ماهی بامیا نیز هم بود.

— ماهی بامیا نیز چه ضرری میتواند داشته باشد؟

از تجربه میدانم که یک ذره هم زیانمند نیست.

— اما من دو تا را یکجا خوردم.

— بیست و دو تا هم که باشد بامیا نیز ضرری ندارد.

من این خوراکی را عاشقش هستم.

— صبر کن، صحت مند شوم، دوتت میکنم.

— با هم میخوریم به سلامت!

زود تر صحبت یاب شو!

پس حد سزده نمیتوانی که از چه این بلای سرتر آمده؟

— گوش کن!

— اگر کلچه گگ های شیرین قیماق دار باشد؟

— ساختی مثلیکه، این هم دیگر از خوراکی‌های محبوب من است.

— اما من چهار تا پیش را خوردم که قیماق طبیعی گاو میشی داشت.

— آیا از قیماق ممکن است خارش پیدا شود؟

— خیر از چه ممکن است دیگر؟

— کدام چیز دیگر هم شاید خورده باشی!

— هیچ چیز زیان آوری نخورده ام.

فقط چند تا کیک و چند تا چای مرغز...

— بسیار خوردی؟

— نه آنقدر زیاد!

— چای مرغز نمی‌خوردی؟

— ضررناک نیست.

— مریض نمی‌سازد.

— خپس چیست؟

— علت است آخر؟

— شاید دکترها غلط کرده باشند.

— تو اصل نیست.

— نکشیده ای!

— شاید از سبزی

ها باشد که با بره بریان

توزیع کردند.

— کدام ها؟

— با دجیان مثلاً.

روغن زیتون پخته بودند.

من جلوم را گرفته نتوانستم

شش هفت دانه اش را خوردم.

— با روغن زیتون؟

— بلی.

— پس پروا ندارد.

غذای سبکی است.

چه؟

— پسان مگر منی با پیر...

... گوش کن شاید گناه سرکه باشد؟

— چه میگوئی؟ سرکه نوشیدی؟

— نی، سلا سرکه داشت.

— سرکه تنها هم غذا را آسان می‌سازد.

— در سلا مرغ تند هم انداخته بودند.

مگر من بالایش آب معدنی نوشیدم.

... خوب، دیگر چه صرف کردی؟ به خاطر بیاور!

— دیگر چه صرف کردم؟

— چه صرف کردم؟ دیگر هیچ چیزی نوشیدم.

فقط یک گیلان سبکی با سودا!

دلی، جوشی شروع شد.

یک قاشق سودا خوردم و در رستوران

یکی از دوستانم دو خوراکی کباب خوردم و سه کلهه کوفته دار

... کباب یا برج و دلد

... چتی برای خود زیاد انداختم.

گوشت را با چتی خوش دارم.

... میبوی محالم را میدیدی.

... بایک دبت گوشه تلفون را گرفته ام.

بسا دست دیگر میخارم مانند قشوی اسپ.

راستی سبوسه هم خورده ام.

... شاید ازان باشد!

و سلا ماهی با تخم، مگر ازان چیزها که انسان مریض نمیشود!

— نی.

... هرگز.

— و شوربای دال نخود چطور؟

با همه لوازمش خانم گفت گرمی هست.

خوب نیست، گفتم بیز!

چه خوش مزه پخت!

— زیاد خوردی؟

— نی، نی بابا!

سه کاسه گک!

— خوب، دانگر چه میگوئی؟

— من به او، مثل تو ... همه راقصه کردم و او!

((این از خوراکی نیست، شما چیز مضری نخورده اید.))

چه میگوئی؟ شاید از تنگی باشد!

— کدام نمکی ها؟

— هر قسم ... و شاید از بادام شیرین؟

— اگر از بادام شیرین کسی مریض می‌شد، حالا از مدتها شیرینی فروشی‌ها را بسته بودند.

— پس این پت از چه درجان من پیدا شده است؟

— باز خوبتر فکر کن!

در این روزهای آخر دیگر چه خورده ای؟

— آنطور چیزی که مریض کند نخورده ام.

مخصوصاً که اشتها هم چندانی ندارم.

خودت میدانی، اگر یک بار درصد سال چیزی اضافی بخورم به زودی ماست سرش میخورم که هضم شود.

— جانم، آخر رهمین روزها نان خشک خورده ای؟

— نان خشک؟

— بلی.

... نان خشک؟

— چه گونه نان خشک؟

— نان معمولی که در تنور می‌پزند.

— نان خشک غذای ثقیلی است.

مراچاق می‌خورده ام که حرفی نباید

پر کند کاش می‌خواست

پر کند کاش می‌خواست به خانه برگردید

بر آب و زود عا شفا نه برگردید

نمزد کند بهر شاخته آتش زد

نمزد کند لک لکوزان سفید

سخت جاده نرسید به لک لک

نمزد کند بهر باغ

بلک لک لک

و مرغ خانم نازک

و هر یک و خوشتر

حضرت با نفس با شکله کرد

نمزد کند بهر بهر بهر

نمزد کند بهر بهر بهر

چون با هر یک و ناز و صبر

و نمزد

نمزد کند بهر بهر بهر

و نام تنه سر

نمزد کند بهر بهر بهر

پر کند کاش می‌خواست به خانه باز آید!

و نشین بهار

نمزد کند بهر بهر بهر

نمزد کند بهر بهر بهر

نمزد کند بهر بهر بهر

سازد من معمولاً توتته یی

نان توست میخورم.

توتته یی ... یاپاره یی

کله فرانسوی ... اما

نان خشک مثلیکه خورده ام.

راستی مهمان داشتم.

کله تمام شده بود، نان توست

دردگان پیدا اند.

نیم توتته گک نان خشک معمولی خوردم.

— اینک واضح شد که چراتنت میخارد.

نان عادی برای همه گس نیست.

باید بدان عادت داشت.

توب دکتر گفتی که نان خشک خورده ای؟

— نه، فراموش کردم ... چه خوب شد که توبه یادم آوردی.

... اکنون می‌دانم که چرا پت کشیده ام.

تزدیک است پوستم را از سرم بکنم.

ایکاش مرا میدیدی!

— فصل خداوند که توتته گک خورده ای.

اگر یک توتته کامل میخوردی لک میزدی و شیمه می کشیدی.

مانند اسپ! خود را تداوی کن!

صحت یاب شو!

تندرستی ات را — آرزو مند!

— تشکر عزیزم.

— من باز به توتفون

خواهم کرد.

خدا حافظ!

— خدا نگاه کند عزیزم!

آلدهنر و حقیقت نمیتوانند با هم زندگی کنند بگذار هنر بمیرد

رومن/ولان